

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПЕРЕВІРКА МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ АНГЛІЙСЬКОГО УСНОГО ДІАЛОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДЕОФОНОГРАМИ

Конотон О.С. (Чернігів)

З метою дослідження рівня сформованості вмінь студентів з діалогічного спілкування нами було здійснено зріз цих умінь студентів III курсу у шести мовних вищих закладах України наприкінці 2005-2006 навчального року. Результати зрізу показали, що досягли достатнього рівня навченості – 0,7 [1: 52-69] 39 студентів з 114, тобто 34,21%. Це свідчить про ще неповну досконалість описаної в методичній літературі методики навчання діалогічного спілкування, зокрема показники за критеріями використання адекватних немовних засобів комунікації становили лише 33% [2: 50-53]. Одержані дані дозволяють зробити висновки про необхідність подальшого розроблення методики навчання діалогічного спілкування, включаючи невербальний його аспект.

Для вирішення цього питання нами був спланований та здійснений експеримент зі студентами третього курсу у 2006-2007 навчальному році на факультеті англійської мови Київського національного лінгвістичного університету та філологічному факультеті Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка. **Мета** експерименту полягала у перевірці доцільного співвідношення часу для навчання інтегрованого вербального і невербального спілкування з виконанням вправ загального характеру і спеціальних вправ для вживання невербальних засобів спілкування інтегровано з мовленням із застосуванням у навчальному процесі автентичного художнього відеофільму на основному етапі навчання в мовному ВНЗ як 4:1 чи 3:2. **Гіпотеза** експерименту полягала в тому, що для навчання англійського діалогічного спілкування в мовному ВНЗ доцільною буде підсистема загальних вправ для навчання інтегрованого вербального і невербального спілкування і спеціальних вправ, спрямованих на засвоєння студентом невербальних засобів, з їх співвідношенням 4:1. **Варіативною** умовою виступало рівне співвідношення часу для засвоєння студентом невербальних засобів спілкування.

На основі оцінювання результатів перед- та післяекспериментальних зрізів ми дійшли висновку, що розроблена підсистема вправ дозволяє ефективно формувати вербальні та невербальні вміння діалогічного спілкування. Аналіз показав, що із 40 студентів-учасників експери-

менту достатнього рівня навченості, визначеного В.П. Беспальком [1: 52-69], досягли 37 студентів, тобто 92,50%, з них значно вищого за достатній рівень навченості – 80,00% (160,00 балів з можливих 200,00) – одержали 15 студентів ЕГ 1 і ЕГ 2, усього 30 студентів або 75,00% усіх студентів. Дуже високий рівень навченості – 85,00% (170,00 балів з можливих 200,00) – одержали 8 студентів ЕГ 1 і ЕГ 2, усього 16 студентів або 40,00% студентів. Не досягли належного рівня навченості 1 студент ЕГ 1 і 2 студента ЕГ 2, усього 3 студента або 7,50%.

Результати проведеного експериментального навчання дозволяють рекомендувати цикл занять з навчанням студентів основного етапу мовного ВНЗ англійського діалогічного вербального і невербального спілкування з використанням автентичного художнього відеофільму і комплексу вправ для навчання інтегрованого вербального і невербального спілкування і спеціальних вправ, спрямованих на засвоєння студентом невербальних засобів у комплексі, як 4:1.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Беспалько В.П. Слагаемые педагогической технологии. – М.: Педагогика, 1989. – 192 с.
2. Конотоп О.С. Результаты зрізу англійського діалогічного спілкування майбутніх філологів // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції “Іноземна мова як фактор входження в міжнародний освітній простір”. – Умань: АЛМІ, 2007. – С.50-53.

ОСОБЕННОСТИ ПОЭТОНИМОСФЕРЫ НАУЧНО-ФАНТАСТИЧЕСКИХ ПУТЕШЕСТВИЙ

Контозорова Н.А. (Горловка)

Имена собственные в произведениях художественной литературы играют исключительно важную роль, поэтому, особенно в последнее время, появляется все большее количество статей и исследований, посвященных анализу роли собственных имен в творчестве разных писателей. Объектом исследования ученых-ономастов становились произведения разных жанров, и научная фантастика не является исключением, ведь и в ней, наряду со многими другими средствами, “собственные имена различных типов выступают как неотъемлемый элемент художественной формы произведений” [1: 55], играют роль своеобразных координат, организующих время и пространство в произведении.

В статье мы попытались выделить основные “типы” научно-фантастических путешествий и проанализировать жанровые особенности поэтонимосферы каждого из них. Материалом исследования послу-